

Mijn fietsreis naar Rome in 2013

door Henk Boer

Week 2, de week van de afwisselingen

In het 1e verslag meldde ik dat we door het weer (regen) strandden in Bludenz, vlak voor de

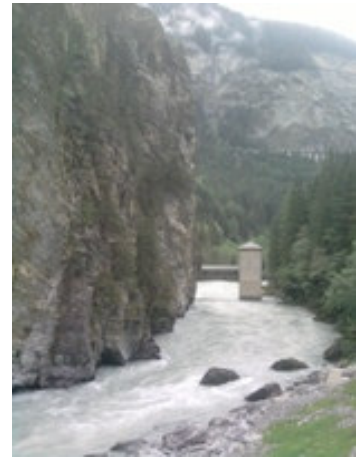

Arlbergpas. Na 1 dag rust gaf de campingeigenares het sein op groen om te vertrekken. De lucht zag nog net zo grijs als de dag ervoor, maar het was droog. Het klimmen ging goed en na ruim 3 uur had ik de pas (34 km, en 1300 m klimmen) te pakken. Samen met een andere Reitsma-ganger, die ook naar Rome ging, waren we over onszelf dik tevreden, want deze etappe was de lakmoesproef voor de hele tocht.

Daarna kwam ik door de wintersportoorden zoals St. Johan im

Arlberg en zag namen als Kappl en Igschl. Deze etappe ging tot het boerendorp Ried; totaal 86 km en 1600 m klimmen.

's Avonds en 's nachts regende het behoorlijk. Omdat we daar zowel wifi als onze tv- schotel tot onze beschikking hadden, wisten we dat we nog 1 à 2 dagen vrij slecht weer zouden hebben. Ondanks dat, had ik toch het plan om maar door te rijden en jawel 's morgens droog maar zware bewolking en nevel in ons dal. Ik vertrok en zou Elsbeth sms'en of ik de korte of lange tocht zou doen. Ik kwam over de Reschenpas en pas om 13:00 uur vlak na het schitterende ministadje [Glurms](#) ging het regenen. Ik had de melding aan Elsbeth al doorgedaan dat ik door zou gaan naar Merano. Alles ging prima, er kwam een beetje zon en pas bij de schitterende afdaling naar het grote komdal van Merano kreeg ik een buitje van een kwartier op mijn nek! Totaal 118 km met 1200 m klimmen. Ik was wel af, maar we waren in Merano met zijn rijke oude gebouwen en ceders en palmen. De volgende dag hoefde ik slechts 50 km langzaam afdalend te fietsen naar het boerendorp Aurer + sightseeing Bolzano, dus dat was een makkie, maar dat had ik ook wel nodig.

Achteraf, na bezoeken aan die Altstadt van Bolzano - ontzettend gezellig en de halve stad, zat op groot of klein terras - en Trento met zijn prachtige Italiaanse gebouwen, viel Merano me wat tegen. De ligging in een komdal, met zicht op sneeuwtoppen en met mooie oude gebouwen en parken is mooi, maar horeca + publiek vond ik minder.

Woensdag kwamen we, na heel veel appelboomgaarden gezien te hebben, in het boerendorp Auer 20 km ten zuiden van

Bolzano, op de prachtige hotelcamping Markushof. Sud-Tirol blijkt zich uit te strekken tot zeker Bolzano en daardoor is de 1e taal Duits, ook op borden etc. Ikzelf zou de camping nooit bedacht hebben, maar het was een leuke kleine camping met boomgaard, zwembad. De camping is een prima uitvalsbasis voor allerlei heftige fietstochten, zowel mountainbike, cross als race. En zo te zien aan de kampeerders, werd dat ook heftig gedaan.

's Avonds speelde er een accordeonist op het terras van het hotel. Puur Sud-Tirol, dus Wein, Weib und Gesang.

De andere dag kwamen we in badplaats Torbole aan het Gardameer. Totaal ander sfeer, bikini's, ontzettend veel planksurfers en alweer mountainbikers. Dus al weer een ontzettend sportief volk. Relatief veel Duitsers. Ik schrijf dit verhaal op mijn 1e geplande rustdag op een schitterende terras-tuin-camping in [Verona](#) met prachtig weer, zon en 25/30 graden. Totaal anders dan 1 week geleden! We hebben mooi zicht op de oude stad, maar de plaatsen zijn piepklein. Eigenlijk is het een backpackers- en fietserscamping. Verder hebben we geen elektriciteit, wat een heel andere dimensie aan het kamperen geeft (geen licht, geen stromend water, en geen werkende koelkast).

Tot nu toe ben ik niet onder de indruk van Reitsma zijn route's en heel vaak volg ik mijn eigen weg. De genoemde campings vind ik schitterend!! En tot nu toe heeft Elsbeth elke geplande camping gevonden. (BRAVO!)

Vanavond eten we in de stad, maar morgen moet ik 130 km door de Povlakte naar Ferrara jagen. Ik ben benieuwd.

Wat ik verder nog onderweg gezien heb:

- Op een camping een elektrische mountainbike.
- Ik werd ergens ingehaald door een groepje bepakte fietsers. Ook al elektrisch, bleek na goed onderzoek. De Duitse elektrische fietsen hebben de accu op de plaats van de bidon en de achternaaf is niet zo groot als bij ons.
- Marmer: halverwege de etappe naar Verona raakte ik de Reitsma-route kwijt en kwam ik op de autoweg ss12. Eerst was dat vrij saai, maar opeens kwam ik in de kloof van de [rivier Aldige](#). Ik kon de gigantische rotsformaties niet goed thuisbrengen. Een eindje verderop was een hele grote steengroeve, en weer een stukje verder waren erg veel grote [natuursteenfabrieken](#), waar o.a. marmer in de bedrijfsnamen genoemd werd. 's Avonds liepen wij in Verano en we liepen op marmeren trottoirs, vele gebouwen waren gedeeltelijk uit marmer opgebouwd, zelfs de arena. Door een routefout van mij, had ik per geluk de hele marmerroute gezien.
- Een oude bekende: Ik liep op de markt van Trento en kwam een oud "vrouwetje" tegen: heel erg krom, een grijs geblokte jurk aan, zwarte hoofddoek, zwarte gebreide kousen, een stok en een bakje voor geld. Heel langzaam schuifelde ze wat voort en murmelde wat. Haar hoofd kwam niet hoger dan mijn middel, dus zag je niets van haar gezicht. Ik liep verder, maar na 10 meter dacht ik: die ken ik en begon te lachen (ik ben vergeten een foto te maken!), want: een dag ervoor op de markt van Bolzano had ik haar ook gezien! En zo'n figuur vergeet je niet, maar dat is ca. 50 km van Trento!

Alles gaat erg goed en we zitten op schema,
Groeten van Henk en Elsbeth